

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL REPUBLICÀ DE L'AJUNTAMENT D'ESPLUGUES EN SUPORT AL MANIFEST PER UN MOVIMENT ECOLINGÜISTA

Diverses enquestes i treballs acadèmics han reflectit aquests darrers anys una tendència a la baixa en l'ús social del català. És el cas, per exemple, de l'Enquesta d'Usos Lingüístics de la Població, desenvolupada conjuntament a Catalunya entre la Direcció General de Política Lingüística del Departament de Cultura i l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). Precisament, el secretari de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, Francesc Xavier Vila Moreno, ha afirmat en diverses ocasions que la situació del català és complexa i delicada.

El problema del català, però, s'ha de situar dins un altre problema d'un abast molt més ampli i molt més greu: una tendència a l'homogeneïtzació o uniformització lingüística que està portant la humanitat a una pèrdua de diversitat lingüística irreparable. Per tant, no es tracta únicament d'una qüestió que hagi de preocupar la comunitat lingüística catalanoparlant, sinó el conjunt de la humanitat, parli la llengua que parli.

Aquesta tendència no és nova, ja que la creació dels estats-nació nascuts al llarg del segle XIX arran de les revolucions liberals ja va representar un primer embat homogeneïtzador que després es va agreujar amb l'escolarització massiva i amb l'arribada dels mitjans de comunicació de masses entre altres factors. Però la mobilitat internacional de les persones, l'arribada d'Internet i la globalització que ha comportat està accelerant aquest procés, la qual cosa ens obliga a replantejar-nos les idees que tenim sobre les llengües.

Precisament, les ideologies lingüístiques (el conjunt d'idees que tenim sobre les llengües) tenen un paper clau en les societats que han experimentat un procés de bilingüïtzació. En el cas de Catalunya, aquest procés va culminar al segle XX, de manera que actualment totes les persones que parlen català poden entendre i parlar també el castellà. Aquest fet, que des del punt de vista individual i col·lectiu és un guany indiscutible, provoca un fenomen que es coneix com a subordinació lingüística, i que no fa referència a una actitud obedient i submissa dels parlants, sinó a la jerarquització de les llengües en contacte: una, la dominant, fa que l'altra, la subordinada, esdevingui estrictament innecessària per a la comunicació.

Un cop establerta aquesta situació, la sostenibilitat de la llengua que ha quedat subordinada depèn de la ideologia lingüística majoritària. En el cas de Catalunya, el supremacisme lingüístic practicat durant la dictadura franquista ha perviscut en diversos aspectes de l'etapa iniciada el 1978 i ha conservat un espai al costat de la ideologia lingüística majoritària, la del bilingüisme, que proposa l'ús indiferent de qualsevol de les dues llengües oficials, sense cap altre valor a considerar més enllà de la intercomprensió mútua.

Al costat d'aquestes ideologies, que afavoreixen la llengua dominant, el catalanisme polític ha promogut també en certa mesura la lleialtat lingüística com una forma de resistència lingüística i cultural en el context del conflicte polític amb l'estat-nació. Tanmateix, aquesta ideologia no ha pogut prendre l'hegemonia a la del bilingüisme i actualment presenta símptomes d'esgotament que indiquen la necessitat de renovar discursos i plantejaments.

El Manifest per un moviment ecolingüista es planteja incidir en aquest àmbit a través de la promoció d'una nova ideologia lingüística d'abast mundial que pugui ser assumida i compartida per la majoria de la població i que ofereixi solucions per a la sostenibilitat de la diversitat lingüística que el procés de globalització està posant en risc. Sobre la base de la tradició acadèmica de l'ecolingüística, branca de la lingüística en què han destacat noms com Albert Bastardas o Carme Junyent, el moviment ecolingüista proposa prioritzar sempre que es pugui la llengua subordinada en detriment de la dominant per intentar revertir la tendència a l'homogeneïtzació que s'està produint alhora a milers de comunitats lingüístiques d'arreu del món.

La proposta s'adreça a tots els segments de la societat: des de les persones a títol individual fins a ajuntaments o governs regionals, estatals o supraestatals, passant per organitzacions públiques i privades, amb l'objectiu d'articular entre tots una ideologia lingüística alternativa que produeixi un canvi tant en el comportament lingüístic de les persones com en les polítiques lingüístiques de les organitzacions.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

1. Adherir-se al Manifest per un moviment ecolingüista, disponible al web www.ecolinguisme.cat.
2. Difondre proactivament la perspectiva ecolingüística a través dels mitjans municipals que es considerin més adients i contribuir a fer-ne la ideologia lingüística hegemònica gràcies als seus valors integradors i universals.
3. Consensuar amb el Consell Escolar la manera més adient d'explicar la perspectiva ecolingüística als centres d'ensenyament del municipi.
4. Promoure la perspectiva ecolingüística entre persones del municipi que siguin parlants d'altres llengües subordinades d'arreu del món.
5. Promoure la formació d'un grup de persones que, amb el nom d'"Esplugues per l'ecolinguisme", esdevingui el node local del moviment global.
6. Comunicar l'adopció d'aquests acords als promotors del manifest.

Oriol Torras i Planas
Regidor del GM República
Esplugues de Llobregat